

tach portowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 286) zarządzą, co następuje:

§ 1. W państwowych morskich portach handlowych pobiera się następujące opłaty:

- a) za wejście i wyjście statku (tonażowe),
- b) za postój statku (postojowe),
- c) za przystanie i nabrzeża (przystaniowe),
- d) za wyładowanie lub przyjęcie pasażera (pasażerskie),
- e) za wyładowanie lub naładowanie towaru (ładunkowe),
- f) za służbę pilotową (pilotowe),
- g) za korzystanie z administrowanych przez władzę portowe urządzeń portowych, jak: magazynów, urządzeń przeładunkowych i innych.

§ 2. Ustala się następującą taryfę opłat, wymienionych w § 1 lit. a) — f):

I. Opłaty za wejście i wyjście (tonażowe).

1. Od statków przychodzących do portu lub wychodzących z portu pobiera się za każdy m³ pojemności netto:

- a) od statków próżnych, z balastem i wyładujących lub naładujących do 25% pojemności netto oraz od statków pasażerskich, przy wejściu i wyjściu po . . . zł 0,08
- b) od statków wyładujących lub naładujących powyżej 25% pojemności netto: po . . . „ 0,16

2. Dla statków kursujących na liniach żeglugi regularnej taryfa wymieniona w ust. 1 zmniejsza się o . . . „ 40%

Uwaga: Za linie żeglugi regularnej uważa się komunikację okrętową między Gdynią a zgłoszonymi portami, która jest utrzymywana przez przedsiębiorcę okrętowego lub grupę przedsiębiorców okrętowych ze stałym przedstawicielem w Gdyni i która odbywa się według planu i rozkładu jazdy zgóry ułożonego przynajmniej na okres 4 miesięcy i zgłoszonego Urzędowi Morskiemu, przy czym statki są zobowiązane do przyjmowania ładunków drobnicowych.

Jeżeli statek linii regularnej w ciągu pewnej podróży posiada, czy to na wejściu, czy to na wyjściu jedynie ładunki towarów masowych, jak np. rudy, fosforyty, nawozy sztuczne, sole potasowe, węgiel, koks, drzewo w jednolitych ładunkach i t. p., lub też jego ładunek towarów drobnicowych jest mniejszy, niż 10% ogólnego przewożonego ładunku, nie przysługuje mu przy tem wejściu lub wyjściu ulga przewidziana w ustępie 2. Używanie statków zastępczych jest dopuszczalne pod warunkiem każdorazowego uprzedniego zgłoszenia.

Uzupełnienie linii żeglugi regularnej statkami dodatkowymi może nastąpić po uprzednim zgłoszeniu statku dodatkowego na 5 dni przed jego zawinięciem do portu.

3. Statki zatrzymujące się na redzie i tu skutecznie odprawę pasażerów lub przeładunek uiszczają opłatę ustaloną w ustępie 1 i 2 zmniejszoną o . . . 50%

4. Statki linii żeglugi regularnej, zachodzące stale do Gdyni i Gdańska, uiszczają opłaty ustalone w ustępie 2 zmniejszone o . . . 50%

5. Od statków linii żeglugi regularnej, odwiedzających port dwukrotnie w czasie tej samej pełnej podróży, pobiera się opłatę tylko przy pierwszym zawinięciu do portu.

Uwaga: Jeżeli wymiar opłaty przy pierwszym zawinięciu statku do portu okaże się niższy od wymiaru, jakoby przypadła przy drugim zawinięciu, statek przy drugim zawinięciu do portu winien uiścić dodatkowo różnicę tych opłat.

6. Dla statków kursujących nieregularnie taryfa wymieniona w ustępie 1 zmniejsza się:

- a) poczynając od 6 wejścia do portu w ciągu jednego roku kalendarzowego o . . . 10%
 - b) poczynając od 11 wejścia do portu w ciągu jednego roku kalendarzowego o . . . 20%
7. Statki kursujące nieregularnie, zachodzące w ciągu tej samej podróży bezpośrednio do Gdyni i Gdańska, uiszczają przy podróży z Gdańska lub do Gdańska opłaty, wymienione w ustępie 1, względnie 6 zmniejszone o . . . 15%

II. Opłaty za postój statku (postojowe).

1. Od statków przebywających w porcie dłużej niż jeden miesiąc pobiera się za każdy rozpoczęty miesiąc ponad jeden:

- a) od statków podlegających pomiarom morskimi (rozp. Prez. Rzpl. z dnia 17 maja 1927 r. o pomiarze morskich statków handlowych — Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 422) za każdy metr pojemności netto . . . zł 0,04
- b) od statków niepodlegających pomiarom morskimi, za każdą tonnę ładowności . . . „ 0,20

2. Dla statków przebywających w swych portach macierzystych taryfa wymieniona w ust. 1 p. „a” zmniejsza się o . . . „ 50%

III. Opłaty przystaniowe.

1. Za korzystanie z przystani pobiera się od statków bezpośrednio leżących u przystani za każdy metr długości przystani zajętej przez statek i za każdą rozpoczętą dobę . . . „ 0,08

2. Od statków stojących obok wyżej wymienionych pobiera się za każdy metr długości statku za każdą rozpoczętą dobę . . . „ 0,03

IV. Opłaty za wyładowanie lub przyjęcie pasażera (pasażerskie).

W żegludze przybrzeżnej między punktami wybrzeża polskiego i gdańskiego pobiera się za wyładowanie lub przyjęcie na pokład pasażerów każdorazowo od osoby . . . zł 0,05

V. Opłaty od ładunku.

1. Od naładowanego lub wyładowanego towaru pobiera się opłatę w zależności od zaszerzowania go do jednej z niżej wymienionych grup, a mianowicie:

grupa A: węgiel kamienny, brykiety, koks za każde 100 kg . . . zł 0,02

grupa B: apatyty, celuloza, fosforyty i fosforyty, kamienie brukowe (kostka i tłuczeń), odpadki papierowe i makulatura, piryty i wypałki pirytowe, piasek, sole potasowe, rudy i pokrewne surowce hutnicze, ziemniaki, ziemia i żwir, prócz gatunków specjalnych, żuźle Thomasa (tonasyna) — za każde 100 kg . . . „ 0,025

grupa C: złom żelazny, żelazo surowe (bloki) — za każde 100 kg . . . „ 0,035

grupa D: asfalt, blachy (żelazne, cynkowe i t. p.) beczki żelazne, bisulfat sodu, cement, cyna, cynk, cegła, chlorek wapna, dachówka, dreny, drut żelazny, glinki (fajansowa i farbiarska), gips, koałina, kości, kredy, kamienie blokowe do budowy, makuchy, mąka makuchowa, mąka kostna, mąka pastewna, mąka ryżowa pastewna, melasa, marmur nieszlifowany, nawozy azotowe, nafta, natrium, bisulfat, ołów, oleje ziemne, gazowe, opałowe,

ROZPORZĄDZENIE Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 8 maja 1934 r.

o opłatach portowych, pobieranych w państwowych morskich portach handlowych, oraz o ustaleniu taryfy niektórych z tych opłat.

Na podstawie art. 1 ust. 2 i art. 2 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o morskich opłatach

	wrzecionowe, otręby, płatki ziemniaczane, ropa naftowa, rury żelazne, rury żelazne izolowane, rury żelbetowe, saletra, siano, siarka, siarczan amonu, słoja, soda, sól, śrut soi, smoła, spirytus eksportowy, stal fasonowa, szyny żelazne lub stalowe, trawa morska, wapno, wycloczynny, zboże, ziarna strączkowe, ziemia okrzemkowa (folarska), żelazo fasonowe, żywica — za każde 100 kg	„ 0,05
grupa E:	cukier, kory garbarskie, mąka ryżowa, mąki zbożowe, mąki ziemniaczane, nasiona i surowce oleiste: rzepak, soja, kopra, orzechy ziemne, ziarna palmowe, sezamowe i t. p., papier gazetowy, ryż surowy, siarka, sól, tektura, oraz półfabrykaty drzewa, jak półfabrykaty bednarskie, ciesielskie, kołodziejskie, stolarskie, nadlogonty, gotowy materiał na skrzynie, klepki bednarskie, posadzki i t. p. — za każde 100 kg	„ 0,075
grupa F:	drzewo nieobrobione (prócz drzewa egzotycznego) i napółobrobione, o ile nie zostanie zaliczone do grupy E:	
	a) sosnowe, świerkowe, jodłowe, topolowe, wierzbowe — za każdy m ³	„ 0,25
	b) dębowe, bukowe, grabowe, akacjowe, jaworowe, jesionowe, modrzewiowe, lipowe, orzechowe, brzoźowe, olszowe, osikowe, oraz inne niewymienione pod „a” — za każdy m ³	„ 0,50
grupa G:	wszelkie towary wysyłane w partiach mniejszych, niż 10 tonn, jak również towary niewymienione w jednej z grup poprzednich, o ile ze względu na swoją naturę nie podlegają zaszeregowaniu do jednej z tych grup — za każde 100 kg	„ 0,10
U w a g a:	Za każde niepełne 100 kg ładunku pobiera się opłatę, jak za pełne.	
	2. Od towaru przeladowywanego bezpośrednio:	
	a) ze statku morskiego żeglugi poza-przybrzeżnej na takiż statek pobiera się za wyładowanie i naładowanie łącznie tylko od statku wyładowującego opłatę ustaloną w ust. 1 zmniejszoną o	50%
	b) ze statku morskiego żeglugi poza-przybrzeżnej na statek żeglugi przybrzeżnej i wiślanej lub odwrotnie pobiera się za wyładowanie i naładowanie łącznie tylko od statku morskiego żeglugi poza-przybrzeżnej opłatę ustaloną w ust. 1 zmniejszoną o	50%
	3. Od towaru przeladowywanego ze statku morskiego na takiż statek oraz ze statku na nabrzeże lub odwrotnie w obu wypadkach przy użyciu portowych statków pomocniczych (holowniki, barki i t. p.) pobiera się łącznie tylko jedną opłatę w wysokości ustalonej w ustępie 1.	
	4. Od towaru przewożonego w żegludze przybrzeżnej między portami i punktami wybrzeża polskiego i gdańskiego taryfa wymieniona w ustępie 1 zmniejsza się o	50%
	5. Od towaru przywiezionego drogą morską, następnie wywożonego tą samą drogą nie później jak w 2 miesiące od daty przywiezienia, pobiera się opłatę tylko przy wyładowaniu. Termin 2-miesięczny przedłuża się o czas przerw w nawigacji spowodowanych siłą wyższą, jak zmarznięcie portu wyjścia lub przeznaczenia i t. p.	
	6. Od towaru tranzytowego, przywiezionego drogą morską, następnie wywożonego drogą lądową lub też od towaru tranzytowego, przywiezionego drogą lądową, następnie wywożonego drogą morską, z wyjątkiem towarów wymienionych wyżej w grupach A, B, C, pobiera się opłatę ustaloną w ust. 1 zmniejszoną o	50%
	VI. Opłaty za służbę pilotową (pilotowe).	
	1. Od statków ponad 100 tonn pojemności netto pobiera się przy wejściu i wyjściu łącznie:	
	a) Od statków o pojemności do 1000 m ³ netto	zł 30,—
	b) Od statków o pojemności od 1000 m ³ do 2000 m ³ netto	„ 60,—

	c) Od statków o pojemności ponad 2000 m ³ netto:	
	aa) za pierwsze 2000 m ³	„ 60,—
	bb) za każde rozpoczęte 500 m ³	„ 15,—
	2. Za każde przeprowadzenie statku wewnątrz portu z jednego miejsca na drugie, wykonane na żądanie kapitana statku, pobiera się opłatę tylko przy pierwszej zmianie miejsca — w wysokości 40% opłat ustalonych w ust. 1.	
	3. Od statków:	
	a) linii żeglugi regularnej,	
	b) zachodzących do portu w celach remontu, uzupełnienia zapasów paliwa, żywności i innych niezbędnych materiałów wyekwipowania, o ile pobyt w porcie ograniczają do czasu niezbędnego dla wykonania tych czynności i o ile nie wykonywują poza tym żadnych innych czynności handlowych,	
	c) prowadzonych przez kapitanów, którzy złożyli w miejscowym kapitanacie portu egzamin pilotowy, taryfa opłat ustalonych w ust. 1 względnie 2 zmniejsza się o	50%
	4. Za niewykorzystanie pilota w czasie zamówionym, za każde rozpoczęte pół godziny opóźnienia	zł 20,—

VII. Opłaty ryczałtowe.

1. Roczne.

	1. Od statków, stale używanych w obrębie portu, oraz od statków polskich i gdańskich używanych w żegludze przybrzeżnej do miejscowości położonych na wybrzeżu polskim i gdańskim, jak również od polskich i gdańskich holowników i statków rybackich mogą być uiszczane roczne ryczałtem opłaty za wejście i wyjście, pilotowe, postojowe i przystaniowe. Opłatę ryczałtową oblicza się za każdą jednostkę iloczynu, otrzymanego z pomnożenia największej długości przez największą szerokość (w metrach):	
	a) od statków pasażerskich oraz statków bez napędu mechanicznego po	zł 2,—
	b) od statków towarowych o napędzie mechanicznym po	zł 2,50
	c) statków innych o napędzie mechanicznym po	zł 5,—
	d) od statków rybackich o napędzie mechanicznym lub bez	zł 0,30
	2. Polskie i gdańskie statki używane w żegludze przybrzeżnej, kursujące tylko w sezonie letnim, mogą uiszczać ryczałtem rocznie opłatę pasażerską, obliczoną od największej ilości osób, dozwolonej do przewozu — od osoby po	zł 6,—
	3. Opłaty ryczałtowe roczne, uiszczane w jednym z portów polskich, obejmują odpowiednie opłaty we wszystkich portach polskich.	

2. Jednorazowe.

	Jednorazowo ryczałtem mogą być uiszczane opłaty za wejście i wyjście, pilotowe, postojowe i przystaniowe:	
	a) od statków parowych, motorowych i żaglowych długości od 6 do 10 m. po	zł 5,—
	b) od statków parowych, motorowych i żaglowych długości ponad 10 do 20 m. po	„ 10,—
	c) od statków parowych, motorowych i żaglowych polskich i gdańskich długości ponad 20 m., używanych w żegludze przybrzeżnej do miejscowości położonych na wybrzeżu polskim i gdańskim do przewożenia pasażerów i towarów oraz do holowania, po	„ 13,—
	d) od holowników, o ile nie podpadają pod pkt. b) i c), po	„ 50,—
	e) od statków rybackich:	
	aa) o pojemności ponad 150 m ³ netto po	„ 15,—
	bb) wszelkich innych po	„ 1,50
	f) od kryp, barek, pontonów i t. p., używanych w żegludze przybrzeżnej i wiślanej:	
	aa) bez napędu mechanicznego po	„ 10,—
	bb) z napędem mechanicznym po	„ 20,—
	g) od cudzoziemskich statków pasażerskich, przywożących wycieczki, a zatrzymujących się w porcie w celach turystycznych za każdą rozpoczętą dobę po	„ 100,—

VIII. Zwolnienia.

	1. Od ustalonych niniejszą taryfą opłat wolne są:	
	a) okręty wojenne i statki szkolne, wszelkie statki będące własnością Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska, o ile nie są użyte do celów zarobkowych,	

	c) statki sportowe, o ile nie są użyte do celów zarobkowych,	
	d) statki zatrudnione przy budowie i konserwacji portu i jego urządzeń, o ile nie wykonywują innych czynności zarobkowych.	
	e) wszelkie statki nie dłuższe niż 6 metrów.	
	2. Od opłat według poz. I wolne są, pod warunkiem uprzedniego zgłoszenia, statki:	
	a) przychodzące dla zasięgnięcia informacji lub otrzymania dyspozycji a wychodzące z portu w przeciągu 48 godzin, nie wykonywując żadnych handlowych czynności,	
	b) zachodzące do portu w celach remontu lub uzupełnienia zapasów paliwa lub żywności i niezbędnych materiałów wyekwipowania, ograniczające pobyt do czasu niezbędnego na wykonanie tej czynności i nie wykonywujące żadnych innych czynności handlowych,	
	c) szukające schronienia przed niepokodą i nie wykonywujące żadnych czynności handlowych,	
	d) polskie i gdańskie statki turystyczne i wycieczkowe w żegludze zagranicznej, które poza odprawą pasażerów nie wykonywują żadnych czynności handlowych.	
	3. Od opłat według poz. II wolne są statki będące w remoncie.	
	4. Od opłat według poz. III wolne są statki unieruchomione, przycumowane do nabrzeży nieeksploatowanych.	
	5. Od opłat według poz. IV wolne są statki wykonywujące wycieczki morskie urządzone staraniem organizacji akademickich, szkolnych, kulturalno-oswiatowych, sportowych i dobroczynnych.	
	6. Od opłat według poz. V wolne są:	
	a) ładunki przeznaczone do budowy i remontów portów i wybrzeża,	
	b) przedmioty przeznaczone do własnych potrzeb statków stojących w porcie, poczta oraz bagaż pasażerski,	
	c) towary przeladowywane pomiędzy nabrzeżami portowymi a statkami przychodzącymi z Wisły lub wychodzącymi na Wisłę,	
	d) ładunki jednego statku o łącznej wadze mniejszej niż 1000 kg,	
	e) ryby przywiezione z własnych połowów,	
	7. Od opłat według poz. VI wolne są:	
	a) statki zatrzymujące się na redzie,	
	b) statki turystyczne i wycieczkowe, które poza odprawą pasażerów nie wykonywują żadnych czynności handlowych.	
	8. W wypadkach gospodarczo uzasadnionych Dyrektor Urzędu Morskiego może stosować zniżki taryfowe w granicach do 25% taryfy niniejszej.	

§ 3. Taryfy opłat za korzystanie z urządzeń portowych (§ 1 lit. g) będą ustalone osobnym rozporządzeniem; do czasu wydania tego rozporządzenia obowiązują taryfy dotychczasowe.

§ 4. Do czasu wydania przepisów, ustalających terminy i sposób pobierania opłat, jak również środki odwoławcze, obowiązują przepisy dotychczasowe.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dziesiątego dnia po ogłoszeniu. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 21 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 83), z dnia 29 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 271), z dnia 25 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 631), z dnia 16 lutego 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 84) i z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 3, poz. 10).

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Zarzycki.